

BESLISSING VAN COLLEGE VOOR MEDISCH TUCHTRECHT

*Tandarts in dienst van tandtechnicus tot
maximum geldboete veroordeeld*

Het College voor Medisch Tucht recht en Oplossing van Geschillen in eersten aanleg, volgens de wet van 2 Juli 1928 (Stsbl. 222), gevestigd te *Amsterdam*;

Gezien een klacht d.d. 30 Juli 1948 bij den Secretaris ingediend door A en B, tandartsen, wonende te Z, tegen C, tandarts te IJ;

Gelet op hetgeen ter terechtzitting van 9 December 1948 heeft plaats gevonden en op de stukken, ten aanzien waarvan de voorschriften van de artikelen 37 en volgende van het Reglement Medisch Tucht recht en Oplossing van Geschillen zijn toegepast;

Gehoord A, .. jaar, tandarts, wonende te Z en B, .. jaar, tandarts, wonende te Z, klagers; C, .. jaar, tandarts, wonende te IJ, de persoon over wien is geklaagd, en D, .. jaar, koopman, wonende te X, als getuige;

Overwegende:

Klagers stellende, tandartsen te Z te zijn en als zodanig rechtstreeks belanghebbenden bij de klacht, ook omdat zij schade lijden, verwijten aan tandarts C te IJ, dat hij het vertrouwen in den stand der tandartsen ondermijnt door zijn medewerking als tandarts te verlenen aan de instandhouding van de te Z gevestigde „Tandheelkundige”, waarvoor reclame wordt gemaakt met kaarten, luidende:

Tandheelkundige

KUNSTGEBITTEN

VOL ONDER- EN BOVENGEBIT

vanaf f 60.—

Porceleinen tanden en kiezen

2 jaar garantie

BETALING vanaf f 1.— per week

Elke patiënt wordt particulier behandeld

Spreekuren: iederen dag van 3—4.30 en 7—8 uur behalve Zaterdags

Praktijken te IJstraat

Zlaan

.....straat

.....laan

X.....

Achterzijde:

DRUKWERK

Ondergeteekende

Tandheelkundige

Naam:

.....

Adres:

..... Z

Woonplaats:

Thuis uur

wenscht gratis inlichtingen

Kantoor:

..... X tel.

welke kaarten bedoelen het publiek ertoe te brengen als lid tot de toe te treden.

Klagers wijzen erop, dat op deze kaarten prijzen worden aangekondigd, op zichzelf een het vertrouwen in den stand der tandartsen ondermijnende handeling, en op het misleidend karakter der reclame, ook door de onduidelijkheid van het met de afkorting bedoelde;

In zijn verweerschrift betoogt tandarts C in de eerste plaats de niet-ontvankelijkheid van de klacht, daar financiële schade valt buiten het terrein der wet van 2 Juli 1928 S. 222, voorts erkent hij, dat hij voor de „Tandheelkundige” patiënten behandelde, doch betwist, dat dit ondermijning van het vertrouwen in den stand der geneeskundigen oplevert, daar deze „Tandheelkundige” niet anders is dan de financier van de patiënten, die niet tot betaling ineens in staat zijn, doch die veelal een andere behandeling wensen dan bij de ziekenfonds-behandeling mogelijk is. Tandarts C heeft voorts aangevoerd, dat hij geheel vrij is in den aard der behandeling van patiënten, — dat hij niet verantwoordelijk is voor de reclame en door deze zijn inkomsten niet worden beïnvloed, — dat zijn naam niet vermeld is bij zijn werk voor de

Overwegende:

Wat de ontvankelijkheid der klacht betreft zij opgemerkt, dat klagers hun rechtstreeks-belanghebbenden zijn niet alleen gegrond hebben op geldelijke schade die zij lijden. Als in dezelfde plaats, waarin de „Tandheelkundige” werkt, gevestigde tandartsen hebben klagers, aan wie de uitoefening der tandheelkundige praktijk door de overheid bij haar zorg voor de volksgezondheid is opgedragen, er zeker een hoger dan geldelijk belang bij, dat het vertrouwen in hun stand, dat zij nodig hebben om op het gebied der volksgezondheid hun taak te kunnen vervullen, niet wordt ondermijnd door handelingen, als zij aan tandarts C verwijten, en voorts blijkt uit niets, dat de wet van 2 Juli S. 222 niet ook als rechtstreeks belanghebbende heeft willen bevoegd maken tot het indienen van een klacht hen, die een — desnoods uitsluitend — geldelijk belang bij het onderwerp van de klacht hebben.

Op grond van de verklaringen van tandarts C en van den getuige D en van de overgelegde stukken zijn de volgende feiten komen vast te staan:

Van omstreeks April 1947 tot 30 Juni 1948 is tandarts C verbonden geweest aan een werkzaam geweest in de Tandheelkundige te Z, opgericht door en eigendom van den tandtechnicus D (al of niet met mede-aandeel van anderen), tegen een honorarium van omstreeks 11000 gulden 's jaars met bovendien enige vergoeding voor het conserverende werk. Voor deze Tandheelkundige is, ook in den tijd, waarin tandarts C daaraan verbonden was, reclame gemaakt op de in de klacht genoemde wijze. Het tandtechnische prothesewerk werd verricht op het laboratorium van genoemde D. De werktijd van tandarts C begon 's middags om half drie en eindigde behoudens de patiënten, die conserverend behandeld

werden, na afwerking van de spreekuur-patiënten. De naam van tandarts C werd niet door naambord of op andere wijze aan de patiënten bekend gemaakt.

Tandarts C heeft, aldus handelende, zich op zeer ernstige wijze schuldig gemaakt aan handelingen, die het vertrouwen in den stand der tandartsen ondermijnen. Dit vertrouwen eist, dat een tandarts zich onthoudt van verbintenissen met een tandtechnicus, anders dan als opdrachtgever tot uitvoerder van prothesewerk, waarvoor de tandarts de tegenover de patiënten verantwoordelijke persoon blijft. Bovendien is de Tandheekundige een uit winstbejag opgezette onderneming, die blijkens het honorarium van tandarts C grote winsten afwerpt. In de reclame, die voor het bedrijf gemaakt is, wordt — van het standpunt van den tandtechnicus-eigenaar uit zeer begrijpelijk — eenzijdig reclame gemaakt voor een prothetische mondbehandeling, waarmee het publiek, buiten noodzaak, allerminst is gebaat. Voorts wordt bij deze reclame op niet-gemotiveerde wijze het publiek in uitzicht gesteld, dat het hier beter dan elders behandeld zal worden. Tandarts C kon zich aan zijn verantwoordelijkheid voor die reclame niet onttrekken, daar hij het risico van een dergelijke, bij een onderneming als deze te verwachten reclame door zijn verbintenis met haar heeft aanvaard.

Het College is van oordeel, dat de hoogste geldboete hier op haar plaats is. Ondanks het jarenlange, door de uitspraken der medische tuchtrechtspraak bevestigde, optreden van de inspectie van het staatstoezicht op de volksgezondheid en van de tandartsen tegen deze en dergelijke het vertrouwen in den stand der tandartsen ondermijnende handelingen heeft tandarts C zich aan die handelingen schuldig gemaakt. Tot afschrikking ook van anderen voegt het college hieraan toe, dat het niet zal aarzelen, zo nodig verder-strekkende maatregelen toe te passen;

Beslissende:

Verstaat, dat tandarts C zich schuldig maakte aan handelingen, die het vertrouwen in den stand der tandartsen ondermijnen;

Legt hem deswege op een geldboete van 2000 gulden;

Beveelt de openbaarmaking dezer uitspraak met het oog op haar belang door plaatsing in het „Tijdschrift voor Tandheekunde“, het „Mededelingenblad“ der Maatschappij voor Tandheekunde, „Medisch Contact“ en het „Tijdschrift voor Geneeskunde“ en in de „Nederlandse Jurisprudentie“;

Verstaat, dat uit 's Rijks kas noch aan klager noch aan den persoon over wien is geklaagd, kosten voor hen uit de behandeling der zaak voortvloeiende zullen worden vergoed;

Aldus gewezen door de Heren Mr. B. de Gaay Fortman, voorzitter; Dr. G. Royer, lid-geneeskundige; Th. Hammes, plv. lid-geneeskundige; W. L. van Andel en A. Haye, leden-tandartsen, in tegenwoordigheid van Mr. Dr. E. W. Catz, secretaris, op 21 December 1948.